

soner, der beklæder disse Stillinger, har overtaget dem inden 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden. Det er Beløb, som stiller disse Tjenestemænd ikke uvæsentlig bedre i økonomisk Henseende end tilsvarende Tjenestemænd heroppe i Kongeriget. Naar dette er sket, skyldes det det Forhold, at man har anset det for nødvendigt af Hensyn til Fremtiden i de sønderjydske Landsdele, som genforenes med os, at sikre sig de bedste Mænd, som kunde faas til de forskellige Embedsstillinger dernede. Det kan jo ikke nægtes, at den tidligere danske Embedsstand i Sønderjylland, til Trods for, at den rummede mange fortræffelige Elementer og i mange Henseender gjorde et godt Arbejde, ikke fuldt ud var det betydningsfulde Hverv voksen, som var lagt paa dens Skuldre i Tiden mellem de to Krige. Der var iblandt dem adskillige ganske unge og uprøvede Folk og Folk med noget mindre Kvalifikationer, end der rettelig burde være krævet i en saa vanskelig Stilling. Thi det var en meget vanskelig Stilling den Gang, og det er og bliver en meget vanskelig Stilling ogsaa nu. Disse Tjenestemænd sendes ned til en Befolkning, som har i høj Grad sit Særpræg, en Befolkning, som er skolet og opdraget paa en helt anden Maade end vore danske Befolkninger gennem den stadige nationale Kamp, og faar at gøre med sproglige og nationale Mindretal. Det er nødvendigt, at de maa kunne tale og forstaa Tysk med Lethed og endvidere være bekendte med tysk Ret og tyske Institutioner, forsaavidt saadanne endnu i Overgangstiden delvis bevares dernede. I alt Fald maa de for at kunne magte Overgangstidens Vanskeligheder være kendte baade med det gamle og det nye. Dette kræver et meget stort Arbejde af disse Tjenestemænd, der skal arbejde med to forskellige Systemer. Dertil kommer den almindelige Vanskelighed i Opgaven, som maa være den, at føre med Lempe fra de tidligere Forhold ind i de nye og at lede Sagerne dernede saaledes, at der fra den danske Administrations Side gøres alt, hvad gøres kan, for at knytte ogsaa de sproglige og nationale Mindretal saa nær som muligt til det Land, de nu skal tilhøre, og saa vidt muligt at undgaa de Rivninger, som altid saa let opstaar under saadanne Forhold. Det kræver ganske betydelige Kvalifikationer, og man kan ikke vente, at et stort Antal dygtige Tjenestemænd, der delvis allerede er naaet op i højere Grader her i Landet, skal tage en saa uhyre vanskelig Opgave paa sig udelukkende af ideelle Grunde. Det vilde være meget smukt, om man kunde regne derpaa, men det er

klogest ikke at gøre det, det er klogest at regne med to Ting: baade at de har en Følelse af, at de opfylder en stor national Pligt ved at gaa derned, og at det stærkt forøgede Arbejde, der lægges paa deres Skuldre, ogsaa maa vederlægges med en noget højere Løn. Det er det, der er sket her. Dette Tillæg er dog ikke pensionsgivende. Med Hensyn til Enkelthederne henviser jeg ogsaa her til Lovforslaget.

Dernæst skal jeg som Finansminister forelægge en Række Forslag, af hvilke de fleste allerede er satte i Kraft som kongelige Anordninger med det sønderjydske Udvalgs Samtykke. Det første er *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Mønt i Sønderjylland*. Dette Forslag er en Selvfølge, dansk Mønt maatte indføres, og ligeledes giver det sig nogenlunde af sig selv, at til Brug ved Omregningen fra tysk til dansk Mønt maa bestemmes en Omregningskurs for Ind- og Udbetalinger til offentlige Kasser, og den maa bestemmes af Finansministeren. Denne fastsættes efter den paa Københavns Børs officielt noterede Avista-Kurs for Reichsmark og ændres efter denne, saa ofte som Finansministeren finder det nødvendigt.

Det næste Forslag er *Forslag til Lov om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland*. Denne Laanekasse, der kommer til at raade over et Beløb af 10 Mill. Kr., har til Opgave at yde Driftslaan til handlende, næringsdrivende og Landbrugere, der som Følge af Krigen, Markens Kursfald eller andre i Forbindelse med Ændringer i Stats-tilhørsforholdet staaende Omstændigheder ikke raader over eller ad anden Vej kan skaffe sig tilstrækkelig Driftskapital til Grundlæggelse eller Opretholdelse af deres økonomiske Virksomhed. Laanesummen kan som Regel ikke overskride et Beløb af 10 000 Kr. Det er altsaa saaledes, at man ved disse Laan har taget Sigt paa jævntstillede Folk blandt Landbrugere, Haandværkere o. s. v. Man har af finansielle Grunde ikke turdet give sig i Lag med at give Laan af den danske Statslaanekasse til større forretningsdrivende, men har ment, at disses Forhold maatte ordnes paa anden Maade efter almindelige forretningsmæssige Principper gennem Bankerne, og Regeringen har jo ogsaa stillet til de sønderjydske Bankers Raadighed ikke ubetydelige Beløb i Kronemønt, netop for at sætte dem i Stand til at imødekomme saadanne Ønsker fra større forretningsdrivende. Her drejer det sig altsaa om de mindre. Laanene forrentes med 4 pCt. aarlig og afdrages i Løbet af indtil 10 Aar. Dog kan Laan ydes rente- og afdragsfrit i højst 3 Aar. Denne Laanekasses Bestyrelse er alle-